

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ' (102)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε

Ἦχος πλ. δ'

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆϊ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοὺς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

*

Ἦχος β'

Δόξα...

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΕ' (145)

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχῳ.
Μὴ πεποιθήσατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἳ οὐκ ἔστι σωτηρία.
Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.
Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.
Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.
Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφήν τοῖς

ΠΕΙΝΩΣΙ.

Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοί τυφλούς, Κύριος άνορθοί κατερραγμένους, Κύριος άγαπᾶ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τούς προσηλύτους, Ὀρφανόν και χήραν αναλήψεται, και όδόν άμαρτωλών άφανιεί. Βασιλεύσει Κύριος εις τόν αιώνα, ό Θεός σου, Σιών, εις γενεάν και γενεάν.

Και νύν...

Ὁ μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού, άθάνατος ύπάρχων, και καταδεξάμενος, διά την ήμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι έκ της άγίας Θεοτόκου και άειπαρθένου Μαρίας, άτρέπτως ένανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστέ ό Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας. Είς ών της άγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τώ Πατρι και τώ άγίω Πνεύματι, σώσον ήμάς.

* * *

Ειδέναι χρή ότι τή μεγάλη Τεσσαρακοστή ού λέγομεν τούς τών Τυπικών Ψαλμούς, αλλά μετά τας έν τή θ' Ὁρα τρείς μεγάλας μετανοίας, αρχόμεθα εύθύς τών Μακαρισμών, ψάλλοντες ένα έκαστον αυτών, εις Ἦχον πλ. δ', τό, Μνήσθητι Κύριε, όταν έλθης έν τή Βασιλεία σου, ώσαύτως και μετά τό, Δόξα... και τό, Και νύν... ποιούμεν δε και μετάνοιαν μικράν μίαν έν έκάστω Μνήσθητι.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ

Ἦχος πλ. δ'

Έν τή βασιλεία σου μνήσθητί ήμών, Κύριε, όταν έλθης έν τή βασιλεία σου, Μακάριοι οί πτωχοί τώ πνεύματι, ότι αυτών έστιν ή βασιλεία τών ουρανών, Μακάριοι οί πενθοούντες, ότι αυτοί παρακληθήσονται, Μακάριοι οί πραείς, ότι αυτοί κληρονομήσουσι την γην, Μακάριοι οί πεινώντες και διψώντες την δικαιοσύνην, ότι αυτοί χορτασθήσονται, Μακάριοι οί ελεήμονες, ότι αυτοί ελεηθήσονται, Μακάριοι οί καθαροί τή καρδιά, ότι αυτοί τον Θεόν όψονται. Μακάριοι οί ειρηνοποιοί, ότι αυτοί υιοί Θεού κληθήσονται, Μακάριοι οί δεδιωγμένοι ένεκεν δικαιοσύνης, ότι αυτών έστιν ή βασιλεία τών ουρανών. Μακάριοί έστε, όταν όνειδίσωσιν ήμάς, και διώξωσι, και ειπωσι πάν πονηρόν ρήμα καθ' ήμών, ψευδόμενοι ένεκεν έμου. Χαίρετε και άγαλλιήσθε, ότι ό μισθός ήμών πολυς έν τοίς ουρανοίς.

Δόξα... Και νύν...

Μετά ταύτα, ει μέν έστιν, ως ειρηται, μεγάλη Τεσσαρακοστή, ένουμένων τών δύο Χορών λέγομεν, γεγωνοτέρα φωνή τό, Μνήσθητι ήμών έκ τρίτου, ως έπεται, ποιούντες έν έκάστω και μετάνοιαν μεγάλην μίαν. Εί δε μή, λέγομεν αυτό χύμα και άνευ μετανοιών.

Μνήσθητι ήμών, Κύριε, όταν έλθης έν τή βασιλεία σου.
Μνήσθητι ήμών, Δέσποτα, όταν έλθης έν τή βασιλεία σου.
Μνήσθητι ήμών, Άγιε, όταν έλθης έν τή βασιλεία σου.

Χορός ό έπουράνιος ήμει σε και λέγει· Άγιος, Άγιος, Άγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ό ουρανός

καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυρθῆ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα...

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν...

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Μεθ' οὗ:

1. Εἰ μὲν ἐστὶ Δεσποτικὴ ἑορτὴ, λέγομεν τὸ ταύτης Κοντάκιον. Εἰ δὲ τύχη καὶ Ἅγιος ἑορταζόμενος ἐν ταυτῷ, λέγεται πρῶτον τὸ τοῦ Ἁγίου Κοντάκιον, εἶτα Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ τῆς ἑορτῆς.
2. Τὴν Δ' ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν, τὸ Κοντάκιον τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...
3. Τὴν Μεγάλην ἑβδομάδα, τὸ Κοντάκιον ἐκάστης ἡμέρας, ὡς εἴρηται ἐν τῇ Α' Ὥρᾳ.

**Τῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ
Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'
Ὡς ἀπαρχὰς**

Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο, τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.

Τῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Τὴν ὥραν ψυχῆ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπήν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι
τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κρίζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ
νυμφῶνος Χριστοῦ.

Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθεὶς

Ἵπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομησας, δακρῦν ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ
δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν
ἄφεισιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων κρίζοντι Σωτήρ· Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων
μου ρύσαι με.

Κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἐβδομάδας τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς λέγομεν καθ' Ἐκάστην τὰ
ἐξῆς Κοντάκια:

α'. Τὸ τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἦχος βαρῦς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθῃς, καί, ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταὶ σου, τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐθεάσαντο, ἵνα, ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ
κηρύξωσι, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

β', Τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας [Δευτέρας, Τρίτης κλπ. (ὡς ἔπονται)].

γ', Τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

δ', Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου [ὄρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου (Μαρτυρικὸν τῆς ζ' Ὡδῆς)].

ε', Δόξα... Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ...

ς', Καὶ νῦν... Προστασία τῶν Χριστιανῶν...

Τὰ καθ' ἡμέραν Κοντάκια

τῇ Δευτέρᾳ, Κοντάκιον τῶν Ἀσωμάτων

Ἦχος β'

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ
συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῇ Τρίτῃ, Κοντάκιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου

Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς
εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν, ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν
μετάνοιαν.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου
δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας

χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόποιον.

Τῆ Πέμπτῃ, Κοντάκιον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων

Ἦχος β' Αὐτόμελον

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν μαθητῶν σου, Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπτωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου (τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ)

Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον

Ἐν τοῖς Μύροις, Ἅγιε, ἱεουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ, ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας, τὴν ψυχὴν σου, ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας, τοὺς ἀθώους, ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγίασθης, ὡς μέγας Μύστης, Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ Σαββάτῳ, Κοντάκιον Νεκρώσιμον

Ἦχος πλ. δ'

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ τὸ Μαρτυρικὸν Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ'

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ Φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Τὸ δὲ παρὸν λέγεται καθ' Ἐκάστην (ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου),

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης, ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβειάν, καὶ σπεύσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Κύριε ἐλέησον (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀππροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πατερ.

Ἱερεὺς Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ποιούμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Καὶ ἐὰν μὲν δὲν τελεσθῆ Προηγιασμένη, ἀμέσως ὁ Προεστὼς ἀναγινώσκει τὸν Προοιμακὸν καὶ οὕτως ἄρχεται ὁ Ἐσπερινός.

Ἐὰν ὁμως πρόκειται νὰ τελεσθῆ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τὸ, " Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι... " λέγομεν, τὸ

Τρισάγιον, Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον (γ'), Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστιν... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἀκόλουθον Εὐχὴν

Παναγία Τριάς, τὸ Ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν βεβηλότητα, φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διὰ παντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ καὶ λέγω· Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, Ἀμήν.

Καὶ μετ' αὐτὴν

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').

Εἰ δ' οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστή, μετὰ τὸ, Κύριε ἐλέησον (μ'), εὐθύς τὸ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου... ἐκ γ', Δόξα... Καὶ νῦν... Εἶπα τὸν ἐπόμενον ψαλμὸν τῆς Τραπέζης.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' (33)

Εὐλόγησω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πρᾶεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασυχυθῆ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν,

Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων, ζωὴν ἀγαπῶν, ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθᾶς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλήσαι δόλον,

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν,

Ὄφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιούντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν,

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν

ἐρρύσατο αὐτούς,
Ἐγγύς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.
Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.
Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.
Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.
Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.
Δόξα... Καὶ νῦν... **Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.**

Ἰστέον ὅτι τελουμένης τῆς θείας Λειτουργίας, εἰ μὲν ἐστι Κυριακή, ἢ ἡμέρα Ἁγίου ἑορταζομένου, ψάλλονται ἐκ τῶν Τυπικῶν οἱ Ψαλμοὶ ῥβ' 102 καὶ ρμέ' 145 καὶ οἱ Μακαρισμοί, Εἰ δὲ καθημερινή, ψάλλονται τὰ ἐξῆς, Ἀντίφωνα.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Α'

Ἦχος πλ. α'

Στίχ. α', Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β', Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' ἰστέον σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ', Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Β'

Ἦχος πλ. α'

Στίχ. α', Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ, Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Στίχ. β', καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου...

Στίχ. γ', τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου...

Δόξα...

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου...

Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας. Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Γ'

Ἦχος β'

Στίχ. α', Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β', Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογησεί, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός...

Στίχ. γ', Ὅτι ἐν, τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν, ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός...

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ· Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός.

ὁ β' Χορὸς συμπληροῖ τοῦτο, ψάλλων
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.